

Tehillim 44

א	למנוצח לבני קרח משכיל.	Dem Vorsänger. Von den Söhnen Korahs, ein Maskil.
ב	אֱלֹהִים, בְּאָזְנוֹנוּ שָׁמְעֵנוּ, אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ-לָנוּ, פָּעַל פְּעֻלַּת בִּימִיָּהֶם בִּימֵי קָדָם.	G“tt, mit unseren Ohren haben wir gehört, unsere Väter haben uns erzählt die Großtat, die Du gewirkt hast in ihren Tagen, in den Tagen vor alters.
ג	אִתָּהּ, יָדְךָ גּוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ וַתְּטַעֵם, תִּבְרַע לְאֻמִּים וַתְּשַׁלְּחֵם.	Du, mit Deiner Hand hast Du Nationen ausgetrieben, und sie hast Du gepflanzt, Völkerschaften hast Du verderbt, und sie hast Du ausgebreitet.
ד	כִּי לֹא בְחַרְבָּם יָרִשוּ אֶרֶץ, וְזִרְעָם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוֹ; כִּי יָמִינְךָ וְזִרְעֹךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רָצִיתָם.	Denn nicht durch ihr Schwert haben sie das Land in Besitz genommen, und nicht ihr Arm hat sie gerettet; sondern Deine Rechte und Dein Arm und das Licht Deines Angesichts, weil Du Wohlgefallen an ihnen hattest.
ה	אִתָּהּ הוּא מֶלֶכִּי אֱלֹהִים, צֹוֶה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב.	Du selbst bist mein König, o G“tt; gebiete die Rettungen Jakobs!
ו	בְּךָ צָרִינוּ נִנְגַח, בְּשִׁמְךָ נָבוֹס קָמִינוּ.	Durch Dich werden wir niederstoßen unsere Bedränger; durch Deinen Namen werden wir zertreten, die wider uns aufstehen.
ז	כִּי לֹא בִקְשָׁתִי אֲבֹטָח, וְחֶרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי.	Denn nicht auf meinen Bogen vertraue ich, und nicht wird mein Schwert mich retten.
ח	כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ, מִשְׁנֵאֵינוּ הִבִּישׁוֹת.	Denn Du rettetest uns von unseren Bedrängern, und unsere Hasser machst du beschämt.
ט	בְּאֵלֵהִים הִלְלָנוּ כָּל הַיּוֹם, וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נִזְדָּה סֵלָה.	In G“tt rühmen wir uns den ganzen Tag, und Deinen Namen werden wir preisen ewiglich. Sela.
י	אֶף-זִנְחָתָ וַתְּכַלִּימָנוּ, וְלֹא תִצָּא בְּצַבָּאוֹתֵינוּ.	Doch Du hast uns verworfen und zu Schanden gemacht, und zogest nicht aus mit unseren Heeren.
יא	תִּשְׁיָבֵנוּ אַחֲרֵי מִי צָר, מִשְׁנֵאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ.	Du liebest uns zurückweichen vor dem Bedränger, und unsere Hasser haben für sich geraubt.
יב	תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מֵאֵכָל, וּבְגוֹיִם זָרִיתָנוּ.	Du gabst uns hin wie Schlachtschafe, und unter die Nationen hast Du uns zerstreut.
יג	תִּמְכַּר עַמְּךָ בְּלֹא הוֹן, וְלֹא רִבִּית בְּמַחֲרִיָּהֶם.	Du verkauftest Dein Volk um ein Geringes und hast nicht hochgestellt ihren Preis.
יד	תִּשְׁמִינֵנוּ חֶרְפָּה לְשִׁכְנֵינוּ, לַעַג וְקֶלֶס לְסָבִיבוֹתֵינוּ.	Du machtest uns zum Hohne unseren Nachbarn, zum Spott und Schimpf denen, die uns umgeben.
טו	תִּשְׁמִינֵנוּ מִשָּׁל בְּגוֹיִם, מִנּוּד רֹאשׁ בְּלֹאֻמִּים.	Du machtest uns zum Sprichwort unter den Nationen, zum Kopfschütteln unter den Völkerschaften.
טז	כָּל הַיּוֹם כָּלִמְתִּי נִגְדִּי, וּבִשְׁת פָּנֵי כִסִּיתָנִי.	Den ganzen Tag ist vor mir meine Schande, und die Scham meines Angesichts hat mich bedeckt,
יז	מִקּוֹל מְחַרֵּף וּמְגַדֵּף, מִפִּנֵּי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם.	wegen der Stimme des Schmäherers und Lästerers, wegen des Feindes und des Rachgierigen.
יח	כָּל זֹאת בָּאתָנוּ וְלֹא שָׁכַחְנוּךָ, וְלֹא שָׁקְרָנוּ בְּבְרִיתְךָ.	Dieses alles ist über uns gekommen, und wir haben Deiner nicht vergessen, noch betrüglisch gehandelt wider Deinen Bund.
יט	לֹא נָסוּג אַחֲרֵי לִבֵּנוּ, וַתֵּט אֲשֵׁרֵינוּ מִנִּי אֶרְצְךָ.	Nicht ist unser Herz zurückgewichen, noch sind unsere Schritte abgebogen von Deinem Pfade;
כ	כִּי דִפִּיתָנוּ בְּמָקוֹם תַּנִּים, וַתִּכַּס עָלֵינוּ בְּצִלְמוֹת.	obgleich Du uns zermalmt hast am Orte der Schakale, und uns bedeckt mit dem Schatten des Todes.
כא	אִם שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ, וַנִּפְרֹשׁ כְּפִינוּ לֹאֵל זָר.	Wenn wir vergessen hätten den Namen unseres G“ttes und unsere Hände ausgestreckt zu einem fremden Gott,
כב	הֲלֹא אֱלֹהִים יִסְקֹר זֹאת, כִּי הוּא יִדַּע תַּעֲלָמוֹת לֵב.	würde G“tt das nicht erforschen? Denn Er kennt die Geheimnisse des Herzens.
כג	כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם, נִחַשְׁבָנוּ כְּצֹאן טְבָחָה.	Denn um Deinetwillen werden wir getötet den ganzen Tag, wie Schlachtschafe sind wir geachtet.
כד	עוֹכָה לְמָה תִּישָׁן אֲדֹנִי; הֲקִיצָה, אֵל-תִּזְנַח לְנִצָּח.	Erwache! Warum schläfst du, Herr? Wache auf! Verwirf uns nicht auf ewig!
כה	לְמָה פָּנִיךָ תִּסְתִּיר, תִּשְׁכַּח עֲגִינוּ וְלִחְצָנוּ.	Warum verbirgst du Dein Angesicht, vergissest unser Elend und unsere Bedrückung?
כו	כִּי שָׁחָה לַעֲפָר נַפְשֵׁנוּ, דָּבָקָה לְאֶרֶץ בִּטְנֵנוּ.	Denn unsere Seele ist in den Staub gebeugt, unser Bauch klebt an der Erde.
כז	קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ, וּפָדֵנוּ לְמַעַן חֲסֹדְךָ.	Stehe auf, uns zur Hilfe, und erlöse uns um Deiner Güte willen!

Vom kommenden RCA-Siddur:

On days when Tachanun (or on Shabbat, if Tzidkascha Tzedek) is omitted, E-l Malé Rachamim is not recited.

אֱ-לֹהֵי מְלָא רַחֲמִים, שׁוֹכֵן בַּמְרוֹמִים, בֵּין אֲלֻמֹּת וְאֲבֵי יְתוֹמִים, אֵל גָּא תַחֲשָׁה וְתִתְאַפֵּק לְדָם יִשְׂרָאֵל שְׁנִשְׁפָּךְ כַּמַּיִם. הַמָּצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה, בְּמַעְלֹת קְדוּשִׁים וְטְהוֹרִים כְּזֹהֵר הַכִּקְיֵעַ מִזְהִירִים, אֶת נִשְׁמוֹת שֵׁשׁ מֵאוֹת רַבּוֹת, אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל - אֲנָשִׁים וְנָשִׁים, יְלָדוֹת וְיֻלְדִּים - חֲלָלֵי הַשּׁוֹאָה בְּאִירוּפָּה, שְׁנֶהְרְגוּ וְשִׁנְשָׁרְפוּ וְשִׁנְטְבְּחוּ וְשִׁנְחָנְקוּ וְשִׁנְקָבְרוּ חַיִּים עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, בְּיַד הַמְרַצְחִים הַנִּצְיָ"ם הָעָרוּרִים וְעֹזְרֵיהֶם מִשָּׂאֵר הָעַמִּים יִמַּח שְׁמֵם וְזָכְרָם. כָּלֵם קְדוּשִׁים וְטְהוֹרִים, וְבָהֶם גְּאוּנִים וְצַדִּיקִים, אֲרִזֵּי הַלְבָּנוֹן וְאֲדִירֵי הַתּוֹכָה, בְּגֵן עֵדֶן תִּהְיֶה מְנוּחָתָם. בַּעֲבוּר שְׂכַל הַקֹּהֵל לַמַּד מִשְׁנִיּוֹת לַעֲלִיּוֹת נִשְׁמוֹתֵיהֶם. לֹכֵן בַּעַל הָרַחֲמִים יִסְתִּירָם בְּסִתְרֵי כְּנָפָיו לַעֲוֹלָמִים וְיִצְרָר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמוֹתֵיהֶם, ה' הוּא נִחְלָתָם, וְיִזְכֹּר לָנוּ עֲקֻדָּתָם, וְיַעֲמִד לָנוּ וְלָכֹל יִשְׂרָאֵל זְכוּתָם. אֲרָץ אֵל תִּכְסִּי דָמָם, וְאֵל יִהְיֶה מְקוֹם לְזַעֲקָתָם. בְּגֵן-עֵדֶן תִּהְיֶה מְנוּחָתָם, וְיַעֲמִדוּ לְגוֹרֵלָם לְקֹץ הַיָּמִים, וְנֹאמַר אָמֵן.

אֱנָא ה', מֶלֶךְ מְלָא רַחֲמִים, אֲשֶׁר בִּידְךָ נִפְשׁ כָּל חַי וָרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ, יְהִי גָא לְכַצוֹן לְפָנֶיךָ תוֹכְתָנוּ וְתִפְּלִתָנוּ בְּעִבּוֹר נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֵׁשׁ מֵאוֹת רַבּוֹת, אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל - אֲנָשִׁים וְנָשִׁים, יְלָדוֹת וְיֻלְדִּים - חֲלָלֵי הַשּׁוֹאָה בְּאִירוּפָּה, שְׁנֶהְרְגוּ וְשִׁנְשָׁרְפוּ וְשִׁנְטְבְּחוּ וְשִׁנְחָנְקוּ וְשִׁנְקָבְרוּ חַיִּים עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּיַד הַצּוֹרְרִים הַנִּצְיָ"ם הָעָרוּרִים וְעֹזְרֵיהֶם יִמַּח שְׁמֵם וְזָכְרָם. יִזְכֹּר אֱ-לֹהִים אֶת נִשְׁמוֹתֵיהֶם בְּעִבּוֹר שְׁלֵמָתָם מִשְׁנִיּוֹת לַעֲלִיּוֹת נִשְׁמוֹתֵיהֶם. בְּשִׁכְרָה זֶה תִּהְיֶיהָ נִפְשוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצִרּוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אֲבֹתָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְעִם נִשְׁמוֹת שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקוּתָם שְׁבֵן עֵדֶן, וְנֹאמַר אָמֵן.

On days when Tachanun (or on Shabbat, if Tzidkascha Tzedek) is omitted, “G-d, full of compassion” is not recited.

G-d, full of compassion, Who dwells on High, Judge of the widows and Father of the orphans, do not be silent or restrained before the blood of Israel, spilled like water. Grant proper rest on the wings of the Divine Presence, in the lofty levels of the holy and pure ones who shine like the glow of the firmament, for the souls of the six million – men and women, boys and girls – the victims of the European Holocaust, who were killed and slaughtered and burned and massacred and suffocated and buried alive for the sanctification of the Name, in the hands of the murderous, cursed Nazis and their collaborators from other nations, may their names and memories be blotted out. They were all holy and pure, and among them were geniuses and righteous men, cedars of Lebanon and mighty Torah giants. Let their resting place be in the Garden of Eden, in the merit that the entire community has learned *mishnayot* for the benefit of their souls. For this may the Master of compassion shelter them in the shelter of His wings for ever and ever, and may He bind their souls in the Bond of Life. *Adō-noi* is their heritage, and He shall remember for us their Binding. Their merit shall stand for us and all of Israel. May the land not conceal their blood, may there not be a hiding place for their screams. Let their resting place be in the Garden of Eden, and may they meet their destiny during the End of Days. Now let us say, Amen.

On all days except for Tish'a be-Av, recite:

Please *Adō-noi*, King full of compassion, in Whose hands are the souls of all living things and the spirit of all flesh, may our Torah and prayers find favor with You in the merit of the souls of the six million – men and women, girls and boys – victims of the European Holocaust, who were killed and slaughtered and burned and massacred and suffocated and buried alive to sanctify the Name, in the hands of the cursed Nazi enemies and their collaborators, may their names and memories be blotted out. May G-d remember their souls because we have learned *mishnayot* for the benefit of their souls. As a reward for this may their souls be bundled in the Bond of Life, with the souls of Abraham, Isaac and Jacob, and with the souls of all the other righteous men and women in the Garden of Eden. And let us say, Amen.